

KAMARÁS KLÁRA

Komédiás

Porondra hát, az oroszlán már éhes!
Egy krumpliorr, egy kis mosoly, de édes...
Már csetlik botlik... Milyen jópofa!
Kihúlt a szíve, vagy az otthona?
Felejtse el, míg tart a csillogás!
Essen már hasra e komédiás!

Ha végre, végre, a függöny lehull,
üres a színpad, nincsen fény sehol,
akin a néző méltán röhögött,
reszketve sír a színpalak mögött.

Blog

Napok, hetek vagy hónapok?
Évekkel már nem számolok.
Itt a hazám,
hol nap süt rám,
és a semmi után futok.

Röviden

Nem a haláltól,
csak a szenvedéstől félek...
ha félek...
...azt is csak, míg élek...

Szavak

Mindig hittem a szavak erejében.
Bódító szép mesék fehéren
altató mákonyát
beszívtam sok-sok éven át.
Később csak hagytam,
higgyék, hogy hiszem...
hogy bennem ne csalódjon senki sem.
Én annyi könnyet, szenvedést
láttam, hogy elmondani
minden szó kevés...
Már kisgyerekként észrevettem,
hogy nem az okos szó az úr:
hogy ki-ki hogyan bírja hanggal,
úgy boldogul...
csak ámultam, hogy hangos ordítás
hogy babonáz meg balga szíveket,
és hazugságok harsogó szava
halálba hajszol, jaj százezreket.
Most álljatok meg!
Intő szó kevés...
Skandáló örületből béke nem fakad,
csak szenvedés.

Szavak... Tudás bölcsője.
Szavak... jók és a rosszak...
Daltól, tudástól
senkit meg ne fozsak:
legszebb a szó, mikor anyánk mesél...
de legyen százszorosan átkozott,
aki hatalma mámorában
a szavak erejével visszaél!